

Resumé

Limity svobody projevu ve světle judikatury Evropského Soudu pro lidská práva

Tato práce pojednává o svobodě projevu a jejích přípustných limitech tak, jak tyto hranice deklaruje Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) v článku 10. Svoboda projevu je každému garantována. Nicméně svoboda projevu není absolutní, omezování svobody projevu prostřednictvím zásahů vnitrostátních orgánů do svobod jednotlivce je možné za splnění přítomnosti některého z ospravedlnitelných cílů dle odstavce 2 článku 10, při současném užití tzv. testu legality, legitimacy a proporcionality. Čili jinými slovy, opatření užitá vůči osobě musí být stanoveno zákonnou normou, musí sledovat dosažení legitimního cíle a musí být nezbytné v demokratické společnosti. Tento test Evropský soud pro lidská práva (dále jen „Soud“) aplikuje vždy, když shledá zásah do svobody projevu přítomným. Tato práce se zaměřuje na judikaturu Soudu ve věcech stížností pro porušení svobody projevu s ohledem na posuzování přípustnosti užití legitimních limitačních klauzulí ze strany vnitrostátních orgánů aplikujících právo.

Struktura obsahu této práce věcně odpovídá skladbě článku 10 odstavce 2 Úmluvy, co se týče zajištění cílů dosažených omezením podle okruhů ospravedlnitelných důvodů zásahů do svobody projevu. Mezi tyto legitimní zájmy patří cíle národní bezpečnosti, územní celistvosti a veřejné bezpečnosti, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví a morálky, ochrany pověsti a práv druhých a zabránění úniku důvěrných informací, a ochrana autority a nestrannosti soudní moci.

Se zaměřením na kazuistiku v konkrétních případech jsou analyzovány závěry rozhodnutí Soudu. V rámci některých případů je vyzdvihována argumentační přesvědčivost interpretace Soudu, k níž je přikládána analýza konstrukcí úvahových metod Soudu. Při posuzování hodnocení jiných věcí bývá naopak přikládáno odůvodnění nesouhlasu se závěrem Soudu.

Dřívější rozhodnutí Soudu jsou postavena do kontrastu dnešního pohledu na posuzované záležitosti. Novější rozsudky jsou zasazeny do kontextu místního

společenského, kulturního a sociálního dění, přičemž bývají přítomny myšlenky nad úvahami možného posuzování sporného jednání *pro futuro* či s ohledem na aplikaci vnitrostátních omezujících opatření spekulace právní úpravy *de lege ferenda*.